

5 Οκτωβρίου ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΟΣΙΟΥ ΕΥΔΟΚΙΜΟΥ
ΒΑΤΟΠΕΔΙΝΟΥ

Διευχών..

Ὁ Ἀναγνώστης τὸν PMB΄ Ψαλμόν, ἤτοι τὸ Κύριε εἰσάκουσον.

Καὶ εὐθὺς ἐξ ἑκατέρων τῶν χορῶν. *Ἦχος δ΄.*

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν τετρακίς μετὰ τῶν στοίχων

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τὸν ἐν ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς παραδόξως, ἀναφανέντα τῇ Θεοῦ εὐδοκίᾳ, καὶ εὐωδίᾳ πνέοντα ὁδμῆς μυρεψικῆς, πάντες εὐφημήσωμεν, ἐν ὥδαϊς ἐπαξίως, Ὅσιον Εὐδόκιμον, πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶντες· Ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε πολλῶν, νόσων ῥυσθῆναι, ταῖς σαῖς παρακλήσεσι.

Δόξα Πατρί... Ἔτερον. Ὅμοιον.

Ἐν τῇ σορῷ τοῦ Εὐδοκίμου προσδράμωμεν, αὐτοῦ δὲ κάραν ἱερὰν ἀσπασώμεθα, μυρεψικὴν ἐκπνέουσιν ὁσμὴν ἀληθῶς, πάθη τε δυσίατα, θεραπεύουσιν τάχος, πνεύματα διώκουσαν, καὶ παρέχουσιν πᾶσι, σώματος ῥῶσιν ἅμα καὶ ψυχῆς· τὸν δὲ δοτῆρα, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, ..

Ὁ Ἀναγνώστης τὸν Ν΄ Ψαλμόν, ἤτοι τὸ Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Εἴτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Ὁσίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὥσει ξηράν

Ἐλθέτω ὁ θίασος μοναστῶν, χοροὶ ἀσκητῶν τε, εὐφημήσοντες σὺν ἡμῖν, τὸν Βατοπαιδίῳ νῦν ὀφθέντα, μυριπνοοῦντα τοὺς πάντας Εὐδόκιμον.

Μοναὶ αἱ τοῦ Ἁθω ἤκατε δὴ, εἰς μνήμην Ἀγίου, τοῦ φανέντος νεο-λαμποῦς, ὃς ἀγιοσύνην ἐκδιδάσκει, ἐπιτελεῖν νουνεχῶς ἀφανέστατα.

Ζωὴν σὺ διήνυσας ἐπὶ γῆς, ἰσάγγελον μάκαρ, ἀγνοούμενος τοῖς πολλοῖς· Θεὸς δὲ ἐν τέλει σὲ δοξάζων, μύροις τὸ σκῆνός σου πάτερ

ἐτίμησεν.

Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα τὸν Ἄχρονον ὑπὲρ νοῦν, Ἀγνή Θεομήτορ, διαφύλαττε σὴν Μονήν, πρεσβείαις τοῦ θείου Εὐδόκιμου, τοῦ τὸν Υἱόν σου πιστῶς θεραπεύσαντος.

ᾠδὴ γ´. Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος,

Οὐρανόφοιτον μῦρον, παρὰ Θεοῦ εἴληφας, ἐν Βατοπαιδίῳ μονάζων, ἀσκήσας ἄριστα, βίον Εὐδόκιμε, ἀγγελικὸν διανύσας· ὅθεν σε ὁ Κύριος, μύροις ἐδόξασεν.

Ἀρετὴν πᾶσαν πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἥσκησας, καὶ τοὺς συνασκοῦντας πατέρας, λαθεῖν ἐλόμενος, κρυφίως ἔσπευσας, σαυτὸν καθεῖρξαι ἐν τάφῳ, προγνούς σου τὴν κοίμησιν, μάκαρ Εὐδόκιμε.

Θαῦμα μέγα κατέσχε, τοὺς ὑπουργοὺς τέκτονας, τοῦ κοιμητηρίου τοῦ μύρου, ὅτε ὠσφθράνθησαν· αἴφνης δ' ἐβόησαν, ὅτι δηλοῖ κεκρυμμένον, ἡ ὁσμὴ ἢ ἔνθεος, Ἁγίου λείψανον.

Θεοτοκίον.

Ὑπερένδοξε Κόρη, ἡ τὸν Θεὸν τέξασα, καὶ Βατοπαδίου Κυρία, ἡμᾶς ἐνίσχυσον, πρὸς τὰ οὐράνια, ἀναδραμεῖν ἀνενδότως· ποιμνὴν δὲ περίσωζε, σοῦ τὴν ἀρίζηλον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου θεοφόρε, ταῖς τοῦ μύρου σου ἐμπιπλῶν ἀρδείαις Εὐδόκιμε, καὶ σώζων ἀπήμονα τὴν Μονήν σου.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ἦχος β´. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προστάτης θερμός, ὑπαρχεῖς ᾧ Εὐδόκιμε, τοῖς πίσκει τοῖς σοῖς, λειψάνοις προσπελάζουσι, καὶ πιστῶς γεραίρουσι, καὶ βοῶσί σοι πανσεβάσμιε·

ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς μέγας, ἡμῶν φύλαξ καὶ πρόμαχος.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.
Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε, Τροπάρια.

Δεῦτε πιστοί, ἄνδρα τὸν θεῖον ὑμνήσωμεν, μάλιστα γε, οἱ κατὰ τὸν Ἄθωνα, συμμονασταί, βίου τ' ἐρασταί· ἀναγωγικοῦ γάρ, πρὸς τὰ ἡμῖν ἐφιέμενα, αὐτὸς ἡμῖν ἐφάνη, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, ἐνισχύων ἡμᾶς πρὸς εὐθύδρομον.

Ἄμα ὀφθείς, θαυμάτων πλήθι ἐτέλεσας· οὐ γὰρ μῦρον, μόνον σοι τὸ δώρημα· καὶ γὰρ Μονῆς, τῆς δὲ Γαβριήλ, καίπερ ἱατρὸς ὢν, ὀσφύος ἄλγη οὐ ἔπαυσε, πρὶν ἂν σου ἐδεήθῃ, καὶ σὺ τοῦτον ἐφάνης, τῇ ἀφῇ τῆς χειρὸς ἐξιώμενος.

Ὅσοι πιστοί, ἐν νόσῳ ὄντες προσέφυγον, πρὸς σὲ Πάτερ, νόσων ἀπηλλάγησαν, καὶ ὀδυνῶν, πάντες χαλεπῶν· τμήματα τινὲς δὲ, σοῦ ἐπενδύτου λαμβάνοντες, πιστῶς προσδεδεγμένοι, προσαπτόμενοι ταῦτα, ἑαυτοὺς ὑγιεῖς ἀπεδείξαντο.

Θεοτοκίον.

Πῶς ἐν γαστρί, ἀπεριγράπτως ἐχώρησας, Μυροδόχε, Μῦρον τὸ οὐράνιον! ἅπας γὰρ νοῦς, ἀκαταληπτεῖ, πρὸς τοῦ μυστηρίου, τὸ μέγεθος λογιζόμενος· διό σε σὺν ἀγγέλοις, οἱ πιστοὶ ἀνυμνοῦμεν, τὴν σὴν σκέπην αἰτούμενοι Δέσποινα.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.
Ἵνα τί με ἀπόσω

Οἱ πιστοὶ ἐκ περάτων, ἅμα συμπροσέλθετε θαῦμα ὀψόμενοι, σκῆνος τοῦ Ὁσίου, Εὐδοκίμου εἰς τὸ Βατοπαίδιον, βρῦον πανευῶδες, μῦρον ὁσμῆς τῆς οὐρανίου· δι' ἡμᾶς γὰρ τὸ θαῦμα ἐγένετο.

Οἱ σορῶ προσελθόντες, καὶ κατοσφραινόμενοι μύρου τεθήπασι, θαῦμα τοῦτο φάντες, θεϊκῇ εὐδοκίᾳ τελούμενον· οἱ χαρᾶς πλησθέντες, καὶ ἐν τῇ

πίστει στηριχθέντες, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ἐμεγάλυνον.

Ὅσοι πόθον τὸν θεῖον, ἐν ψυχῇ ἐλάβετε δεῦτε προσέλθετε, ὅσοι πατέρες, ἐντολῆς ἐποψόμενοι πλήρωσιν· ἔζη γὰρ ἀγνώστως, πάντας Εὐδόκιμος λανθάνων, ὃν Θεὸς κατεμύρισε θαύμασιν.

Θεοτοκίον.

Ὁρειοῦχε Παρθένε, ἔχεις ἐνδιαίτημα Ὅρος τὸ Ἅγιον· ὅθεν Θεομήτορ, φρούρει τοῦτο Ἀγνή Βηματάρισσα, σὺν Βατοπαιδίῳ, ταῖς Εὐδοκίμου ἱκεσίαις, νοητῶν πειρατῶν διασώζουσα.

Ὡδὴ ζ´. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον Τροπάρια.

Τὸ ὕψος, σῆς ἀρετῆς ἐξέπληξε, καὶ Ἀγγέλων καὶ βροτῶν τὰς χορείας! τὸ πῶς σοφέ, ἐπεθύμεις κρυβῆναι, ὅλως καὶ ζῶν καὶ θανὼν παναοίδιμε· ὡς ἀληθῶς γὰρ συμπασῶν, ἀρετῶν δεῖγμα σοῦ τὸ κατόρθωμα.

Εστήριξας, κλονουμένων καρδίας, τῇ τῆς πίστεως ἐδραΐα κρηπίδι, ἀναφανείς ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, ὁσμὴν ἐκπνέων εὐώδη Εὐδόκιμε, ἰάσεις τε παντοδαπὰς, παρεχόμενος πᾶσι τοῖς κάμνουσιν.

Εδόθη σοι, τῶν θαυμάτων δύναμις, καὶ ἰάσεων ἡ χάρις τρισμάκαρ, ἵνα μηδὲν ὑστερῇς τῶν ἁγίων· ὅθεν θαυμάτων πληθὺν ἐπετέλεσας, τοῖς πίστει ὄνομα τὸ σόν, προσκαλοῦσιν Εὐδόκιμε Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Αφράστως, ἐν τῇ γαστρὶ συνέλαβες, τὸν ἀχώρητον Θεὸν Θεοτόκε· ὅθεν ταῖς σαῖς, ἀκοιμήτοις πρεσβείαις, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἀξίωσον ἔσεσθαι, ἡμᾶς σὺν ᾧμα τῷ κλεινῷ, Εὐδοκίμῳ πιστῷ σου θεράποντι.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου θεοφόρε, ταῖς τοῦ σοῦ μύρου ἐμπιπλῶν, ἀρδεΐαις Εὐδόκιμε, καὶ σώζων ἀπήμονα τὴν Μονήν σου.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, τεκοῦσα δυσώπησον, ὥς ἔχουσα μητρικὴν παρρῆσίαν.

Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Οἱ ποθοῦντες τῶν ἀσθενειῶν ἀναρρώσασθαι, Εὐδοκίμου τῇ σοφῇ τῶν ὀστέων προσδράμωμεν· μὴ φεισθῶμεν ἀσπαζόμενοι αὐτά, ἀλλὰ πόθῳ κράζωμεν αὐτῷ· Ὡς ἐκ Θεοῦ χάριν λαβὼν, τοὺς νοσοῦντας ἰάσασθαι, τάχυνον ἐξελέσθαι, παντοίων πειρατηρίων, καὶ τῶν ἐχθίστων δυσμενῶν, τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ· **(τρίς).**

Στίχ. *Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;*

Δευτέρα τῆς ζ΄ ἐβδομάδος τοῦ Λουκᾶ (ι΄ 22 - 24)]

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου

Δόξα... **Τ**αῖς τοῦ Μυροβλύτου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁλὴν ἀποθέμενοι.

Στίχ. *Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰ-*

κιτιμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Μέγαν ἀντιλήπτορα, προβαλλομένη καυχᾶται, ἡ Βατοπαιδίου σε, λαύρα ἢ ἀρίζηλος, ὃ Εὐδόκιμε, καὶ σεπτὴν μνήμην σου, ἐκτελεῖ χαίρουσα, καταστέφουσα τοῖς ἁσμασι, κάραν σου πάντιμον, ἄρρητον ὁδὴν ἀποπνέουσιν· καὶ γὰρ σε πρὸς τὸν Κύριον, ἄγρυπνον ἱκέτην πεπλούτηκεν· ἔχεις καὶ γὰρ πάτερ, ἰσχὺν πρὸς τὸ πρεσβεῦειν ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων σε, ἀξιομακάριστε.

Ὡδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χαῖρε χορεύων ἐν τῇ μνήμῃ, Βατοπαίδιον υἱοῦ σου Εὐδοκίμου· καὶ

πιστοὺς εἰς ᾧδάς, συγκάλεσον βοῶντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ τοὺς σοὺς
καθαγιάζων.

Σκίρτα τὸ Ὅρος τὸ τοῦ Ἄθω· ἡγιάσθης γὰρ ἐκ τῶν ἁγιασθέντων, καὶ
ἀσκούντων ἐν σοί· δεδόξασαι δ' ἐν κόσμῳ, καὶ γὰρ ὁ σὸς Εὐδόκιμος,
διαγγέλλει σε τοῖς πᾶσιν.

Πᾶς ὁ ἀσκούμενος ἐν Ἄθῳ, ἀνυέτω δὴ τὸν δρόμον πεποιθότως, βεβαι-
ούμενος νῦν, ὑπὸ τοῦ Εὐδοκίμου, ἀνταμειβῆς ὡς τεύξεται, οὐρανῶν τῆς
Βασιλείας.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἡρετίσω κατοικίας, καὶ οἰκήτορας οὐκ ἀναξίους θέλεις· ἀμιλλώ-
μεθα δέ, πρὸς βίον Εὐδοκίμου, ἀλλὰ ἡμῖν βοήθησον, τοῖς σοῖς δούλοις
Θεοτόκε.

Ὡδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα

Τὸν ἐν Ἄθῳ μυρίπνοον ὀφθέντα, καὶ δοξάζοντα Μονὴν Βατοπαιδίου,
νεοφανῇ αἰοίδιμον Εὐδόκιμον, δεῦτε συνελθόντες, οἱ ἐν αὐτῷ ἀσκοῦντες,
ὕμνήσωμεν ἀξίως.

Τίς ἐξείπει τὸ θάμβος ὃ κατέσχε, τοὺς παρόντας σου λειψάνου τῇ
εὐρέσει, οἱ ἐκπλαγέντες ἅπαντες ἐβόησαν· Μέγας, ὃ πατέρες, ἐν τῷ
Εὐδοκίμῳ, Θεὸς τῶν Χριστωνύμων.

Ἐκκαθάρας τὸ σκῆνός σου θεόφρον, τῇ ἀσκήσει ὡς μὴ ἔχειν τι γεῶδες,
οὐδὲ ὁσμῆς ὑλώδους τι παντάπασιν· ὅθεν καὶ δοχεῖον, ἀνάμεστον
κατέστη, τοῦ οὐρανίου μύρου.

Θεοτοκίον..

Θετοκόκε θερμῶς σε δυσωποῦμεν· σὺ γὰρ μόνη μεσίτρια τυγχάνεις,
πᾶσι πιστοῖς, καὶ μάλιστα τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἐνασκουμένοις, ἐν Ὁρει
τῷ Ἀγίῳ, οὓς φρούρει σαῖς πρεσβείαις.

Ὡδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἐφάνης ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐπὶ γῆς, ὡς ζωὴν διανύσας ἰσάγγελον· τίς γὰρ ὡς σύ, δόξαν ἐβδελύξατο παντελῶς, ὡς οὐδὲ μετὰ θάνατον, θέλειν σου φανῆναι τὰς ἀρετάς. Διό περ θεοφόρε, ὁ σύμπας εὐφημεῖ σε, τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς διάκοσμος.

Σὺ ἔργῳ ἐβεβαίωσας τὸ ῥητόν, ὃ Χριστὸς διαρρήδην ἐκέλευσε, μηδὲν ποιεῖν, πρὸς τὸ θεαθῆναι ἐνδεικτικῶς, ὡς τοῦ μισθοῦ ἀπέχουσιν, ἀρετὰς οἱ πράττοντες φανερῶς. Διὸ καὶ ἡγιασθης, Εὐδόκιμε θεόφρον, ἀγιασμῷ τελείῳ πάνσοφε.

Πλουσίας ἀνιδόσεις ἐν οὐρανοῖς, εἰληφὼς τῶν ἀμέτρων καμάτων σου, παρὰ Θεοῦ, μνήσθητι Εὐδόκιμε καὶ ἡμῶν, καὶ χαλεπῶν κακώσεων, λύτρωσαι τοὺς σπεύδοντας εὐλαβῶς, σορῶ σου τῶν λειψάνων· Μονὴν δὲ τὴν οἰκείαν, σῶζοις λιταῖς σου περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Δοχεῖον γεγонуῖα ὑπερφυές, εὐδοκία Πατρὸς τοῦ Γεννήτορος, Πνεύματος δέ, ἅμα ἐπελεύσει συνεργικοῦ, Θεοῦ τοῦ Λόγου Πάναγνε, ὃν καὶ καθικέτευε σὴν Μονήν, πρεσβεΐαις Εὐδοκίμου, τηρεῖν καὶ περιέπειν, διαιωνίζειν τε ἀπήμονα.

Καὶ εὐθύς, τό·

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν· τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ εἶτα τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Τοὺς ἀσπαζομένους σου εὐλαβῶς, σορὸν τῶν λειψάνων, καὶ τελοῦντάς σου τὴν φαιδρὰν, μνήμην περιφρούρει, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, Εὐδόκιμε τρισμάκαρ, ἀξιοθαύμαστε.

Τῆς Βατοπαιδίου μέγας φρουρός, καὶ τοῦ Ὁρους Ἄθω, ὁ ἀσύλητος θησαυρός, μοναστῶν ἀπάντων, τὸ γέρας τε καὶ κλέος, Εὐδόκιμε θεόφρον, φρούρει τὴν ποίμνην σου.

Μέγιστος ὑπάρχεις ἡμῶν φρουρός, φύλαξ καὶ προστάτης, ἀντιλήπτωρ
καὶ πρεσβευτής, ἐν κινδύνοις ῥύστης, Μονῆς Βατοπαιδίου, Εὐδόκιμε
τρισμάκαρ· διὸ τιμῶμέν σε.

Πάντων νοσημάτων ἀπαλλαγὴν, πόνων καὶ κινδύνων, καὶ δαιμόνων
ἐπιβουλῆς, κάραν σου τὴν θείαν, πιστοῖς πᾶσιν ἐδείξω, Εὐδόκιμε
θεόφρον, φάρμακον ἔτοιμον.

Θήκη ἡ πανεύοσμος τῶν σεπτῶν, λειψάνων σου μάκαρ, εὐωδίαν μυρε-
ψικήν, ἄτεχνον προχέει τοῖς προσιοῦσι πᾶσιν, ὑγείαν τε βραβεύει, ψυχῆς
καὶ σώματος.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί...
Ὁ ἀναγνώστης. τὸ Τρισάγιον.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Εὐδοκίου.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μῦρον εὖοσμον Βατοπαιδίου, ἡδυνόοις σου ὁδομαῖς θαυμάτων, ἀνε-
δείχθης τρισμάκαρ Εὐδόκιμε, εὐωδιάζων ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν
προσιόντων σορῶ τῶν λειψάνων σου· Θεοδόξαστε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ικέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

40 Κύριε ἐλέησον

Καὶ ψάλλονται τὰ παρόντα τροπάρια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ῥέει ἱαμάτων ποταμούς, πέμπει ἀρωμάτων ἀκτῖνας, βλύζει θαυμάτων
πηγὰς, θήκη τῶν λειψάνων σου, σοφὴ Εὐδόκιμε, ἀμισθὶ ἰωμένη τε, τοὺς
σὲ προσκυνοῦντας· ὅθεν σου δεόμεθα περιπτυσσόμενοι, θείαν σου σορὸν
καὶ βοῶντες· Οἴκτειρον ἡμᾶς ταῖς λιταῖς σου, καὶ δεινῶν παντοίων
ἐλευθέρωσον.

Δέσποινα πρόσδεξαι

Τὴν πάσαν ἐλπίδα μου...

Διευχών...